

A18-118
11a - 1a - 1b

OF SAFE

Case No. A18

Date of filing: 21 June 85

** AWARD - Type of Award _____
- Date of Award _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: Notification of correction
Con. opinion of Mr. Mosk
- Date 5 MAY 85
_____ pages in English 3 pages in Farsi

DUPLICATE
ORIGINALتصحیح نظر موافق ریچارد ام. ماسک
راجع به تصمیم متخذہ در پروندہ شماره الف-۱۸

نسخه برابر اصل

Notification of Correction to Concurring
Opinion of Richard M. Mosk to Decision in
Case No. A18صفحه ۳ متن فارسی

دو سطر آخر به شرح زیر اصلاح می شود:

"از اهداف بیانیه های الجزیره، یکی این بود که دعاوی مطروح علیه ایران توسط اتباع آمریکا (به ترتیبی که این اصطلاح در بیانیه حل و فصل دعاوی تعریف شده) در دادگاه های آن کشور به دیوان داوری منتقل شود و دیگر اینکه به توقیف دارائی های"

صفحه ۴ متن فارسی

در سطر اول به جای "به نفع اتباع" نوشته شود: "به نفع این قبیل اتباع"

تصحیحات یا دشته در بالا در صفحات پیوست منعکس گردیده است.

به تاریخ ۸ مه ۱۹۸۵ (۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۶۴)

Richard M. Mosk
ریچارد ام. ماسک

English version

Filed on 21 MAY 85

نسخه انگلیسی در تاریخ

ثبت شده است.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	21 JUN 1985 ۱۳۶۴ / ۴ / ۲۱
No.	A18
	تاریخ
	شماره

درک نیست .

در بیانیه های الجزیره هیچگونه قرینهای دیده نمی شود که مشعر بر این باشد که قصد طرفین این بوده که دعاوی شهروندان ایالات متحده را که در عین حال تبعه ایران هم هستند از حیطه شمول صلاحیت دیوان مستثنی کنند. در واقع ، وقتیکه طرفین می خواستند دعاوی برخی از شهروندان ایالات متحده را از حیطه شمول دیوان مستثنی سازند ، آنرا به صراحت ذکر کردند . مثلاً ، بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی ، برخی از ادعاهای شهروندان ایالات متحده ، از جمله دعاوی مرتبط با توقیف ۵۲ نفر شهروند ایالات متحده در ۴ نوامبر ۱۹۷۹ (۱۳ آبان ماه ۱۳۵۸) را مستثنی می کند . اینکه اگر دولتین می خواستند دعاوی "دارندگان تابعیت دوگانه" را مستثنی نمایند ، صریحاً "آنها را قید می کردند . با این واقعیت نمایان تر می شود که آنها در موافقتنامه فیما بین دیگری به این کار مبادرت ورزیدند . رجوع شود : عهدنامه مودت ، روابط اقتصادی ، و حقوق کنسولی بین ایالات متحده آمریکا و ایران ، تاریخ اجراء ۱۶ ژوئن ۱۹۵۷ (۲۶ خرداد ماه ۱۳۳۶) 284 U.N.T.S. 93, 8 U.S.T. 899 (ماده هشت "دارندگان تابعیت دوگانه" را از استفاده از مزایای بعضی از معافیت ها محروم می کند) .

دیر زمانی است که مسئله تابعیت دوگانه یکی از موضوعات مهم مورد بحث در حقوق بین الملل عمومی بوده است (مثلاً رجوع شود : M. Katz & K. Brewster, The Law of International Transactions and Relations 40 et seq. (1960) . و بنا بر اظهار هر دو دولت در عهدنامه های متعددی که ایالات متحده و ایران ، از اطراف آنها هستند به این مسئله عنایت شده است . اگرهما نظوریکه ایران می گوید ، این موضوع چنان موضوع حساسی بود ، انتظار می رفت که ایران اطمینان حاصل نمایند که "دارندگان تابعیت دوگانه" صریحاً "از شمول صلاحیت دیوان ، مستثنی شده اند .

از اهداف بیانیه های الجزیره ، یکی این بود که دعاوی مطروح علیه ایران توسط اتباع آمریکا (بترتیبی که این اصطلاح در بیانیه حل و فصل دعاوی تعریف شده) در دادگاههای آن کشور ، به دیوان داور مستقل شود و دیگر این که به توقیف دارائیهای

ایران در ایالات متحده به نفع این قبیل اتباع ایالات متحده خاتمه داده شود. رجوع شود به اصل کلی بیانییه عمومی و بند ۲ ماده هفت بیانییه حل و فصل دعاوی^(۴)؛ از اقدامات ایران دایر بر دریافت احکام ختم دعاوی در ایالات متحده، چنین برمی آید که ایران نمی خواست "دارندگان تابعیت دوگانه" به اقدامات قانونی خود علیه ایران در دادگاههای ایالات متحده و توقیف اموال ایران ادامه دهند. از آنجائیکه بیانییه های الجزیره ختم جریان دعوی در دادگاههای ایالات متحده را به حل و فصل ادعاها از طریق داوری لازم الاتباع دیوان داوری^(۵) (اصل کلی بیانییه عمومی)، مرتبط ساخته، بنابراین دعاوی کسانی که در مدت ذریبط شهروندان ایالات متحده بوده و طبق بیانییه عمومی ادعاهای آنها بحال تعلیق درآمده یا مختومه اعلام گردید، مشمول صلاحیت دیوان می شود، مادام که موضوع اینگونه دعاوی در حیطه صلاحیت دیوان قرار گرفته در واقع، ایران در استدلال خود برای ختم ادعاهای مطروح توسط "دارندگان تابعیت دوگانه" در دادگاههای ایالات متحده متذکر گردید دیوان داوری برای رسیدگی به اینگونه دعاوی صلاحیت دارد. (۶)

(۴) اصل کلی ب مشعر بر این است: "قصد هر دو طرف، در چهارچوب و پیرو شرایط و بیانییه دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر اینست که کلیه دعاوی بین هر دولت با اتباع دولت دیگر را لغو و موجبات حل و فصل و ابطال کلیه این دعاوی را از طریق یک داوری لازم الاجراء فراهم نمایند".

بند ۲ ماده هفت مقرر می دارد:
"ادعاهائی که به هیئت داوری ارجاع میشود، از تاریخ طرح ادعا نزد هیئت داوری، خارج از صلاحیت قضائی دادگاههای ایران و ایالات متحده یا هر دادگاه دیگر خواهد بود".

(۵) علیرغم نص بیانییه های الجزیره، ایران استدلال کرده است که حتی اگر دیوان هم برای رسیدگی به ادعای "یک فرد دارای تابعیت دوگانه" صلاحیت نداشته باشد، نمیتوان به جریان دعوی در دادگاههای ایالات متحده ادامه داد.

(۶) علیرغم نام خانوادگی خواهانهای پرونده های مذکور، استدلال ایران اینست که لزوماً از "تابعیت دوگانه" اینگونه خواهانها اطلاع نداشته است. مع الوصف اینکه ایران در آن زمان به مسئله تمیز بین شهروندان ایالات متحده که "تابعیت دوگانه" داشته، و کسانی که فاقد تابعیت دوگانه بوده اند، حتی اشاره ای هم نکرده